

Obsah

V očekávání adventu	2
Boží dar a naše dávání	3
Z konference mládeže	5
Zvěstují naše církve evangelium?	7
Nepromeškejte svou rakovinu	11
Zaostřeno na Nigérii	14
Aktuality ze světa	18
Představujeme místní společenství KS-SCh Třanovice	21
Aktuality z KS-SCh	22
Plán akcí v roce 2009	23
Pro děti	24

V očekávání adventu

Jako každoročně je adventní čas v České republice naplněn nepřeberným množstvím kulturních akcí, představení lidových tradic, vánočních trhů i výstav ojedinělých betlémů. Zájemcům se otvírá možnost poznat a navštívit různé kulturní památky, které mohou shlédnout ve vánoční atmosféře a nasát inspiraci pro Štědrý den.

Adventní doba naštěstí není pouze časem horečných nákupů. Má především svůj duchovní obsah. A tím je nejen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod. V biblické knize Zjeve-

ní svatého Jana říká Ježíš: „*Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst - já u něho a on u mě*“ (Zj 3,20). Tyto dveře našeho srdce mají jen jednu kliku - zevnitř. Kristus je ani nevylomí, ani nevypáčí. Zevnitř je můžeme otevřít jen my... Prožít plodně adventní dobu znamená nově se setkat s Ježíšem Kristem, který nabízí naplněný život a cestu dál. Přijmout výzvu adventu znamená otevřít dveře svého srdce, obracet se k němu, pozvedat k němu své oči, smířit se s ním a s těmi, kdo jsou kolem nás a odhazovat všemožnou zby-

tečnou přítěž, která nám znemožňuje jít po jeho cestách...

Naše největší dopravní letiště v Praze Ruzyni zažilo dvakrát v poslední době velké manévry. Poprvé díky nespokojenému zaměstnanci, který poslal anonymní e-mail, v němž oznamoval, že na letišti je bomba, a podruhé kdy policie reagovala na hlášení nějaké vědmy, která měla pocit, že se na letišti má něco stát.

Je to smutné, když vidíme svět kolem sebe jak tápe a je zmatený v tom, čemu má nebo nemá věřit.

Oč smutnější je to v případě znovuzrozených křesťanů. Je stále mnoho věřících, kteří tápou a nevědí, čemu mají věřit a na co se mají spolehnout. Naštěstí nás Bůh nenechá tápat, ale dává světlo

pro naše nohy. Tak to vyznává žalmista: „*Světlem pro mé nohy je slovo, osvětluje moji stezku*“ (Ž 119,105).

Ježíš sám ve svých slovech vyzývá všechny k bdělosti (1 Te 5,19), a varuje před duchovním spánkem každého, kdo bere svou víru jen povrchně a nezodpovědně. „*Budte připraveni a vaše lampy ať hoří. Budte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.*“ (Lk 12,35,36)

Přestože nemůžeme znát čas příchodu, nejsme ponecháni v úplné nevědomosti. Ježíš sám učedníkům na-

značil určitá znamení ve světě, podle kterých můžeme poznat, že je vše ve-lice blízko. „*Proto, milovaní, očekávejte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.*“ (2 Pt 3,14)

Proč je tedy důležité opravdu deně očekávat Ježíšův příchod, ať už nám dění okolo namlouvá cokoli? Křesťané, kteří opravdu upřímně odevzdali svůj život Kristu a věrně mu slouží, se navzájem povzbuzují a scházejí se ke společným aktivitám křesťanské církve. „*Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.*“ (Žd 10,25)

Advent který každoročně prožíváme, nám připomíná jeden aspekt křesťanského života. To, že jej slavíme jen čtyři týdny před Vánoce, neznamená, že v našem životě očekávání příchodu Ježíše Krista je určeno jen pro advent. Podstatou adventu je uvědomit si svůj životní cíl a to, že se k němu den ze dne přibližujeme.

Advent nám připomíná, abychom upravili cestu. Co to znamená?

Cesta nás vede k cíli. Je mnoho cest a jsou si obvykle podobné. Známe tedy svůj cíl, toužíme po něm a podle něj volíme správnou cestu, která skutečně k němu vede. Špatná cesta nás od cíle vzdálí, protože budeme bloudit.

On tady byl a přijde znovu. Opakuji skutečnost, na kterou možná svázání tradicí někdy zapomínáme: Už ne-

přijde jako nemluvně, se kterým mohl kdekdo jakkoliv nakládat. On přijde jako králův Král. Přijde, aby uzavřel dějiny lidstva na této zemi. Proto se připravme na setkání s ním. Udělejme si čas, abychom hledali jeho tvář, slyšeli jeho hlas.

Otevři dveře svého života Pánu Ježíši, aby s tebou mohl prožívat každý den a naplňoval tě svou láskou a vším co potřebuješ do každodenního života.

Na závěr bych Vám chtěl popřát hojnost Božího požehnání. Především však, abyste našli Ježíše Krista - Knížete pokoje. Kéž se nezklamete v letošním adventu, čase očekávání.

J. Rusz

Boží dar a naše dávání

O Vánocích si připomínáme, že Bůh daroval světu ten nejvzácnější dar – svého Syna. Slovo se stalo tělem. Svätý Bůh se stal člověkem, aby za hřích člověka zaplatil cenu nejvyšší – dal svůj vlastní život. I to si v těchto dnech připomínáme.

Pán Ježíš Kristus nám zdarma nabízí věčný život. A pro každého, kdo přijal Jeho milost a je dítětem Božím, má Písmo jednu výzvu. Volá nás, abychom se z vděčnosti za spasení a z touhy vyvýšit našeho Pána, stávali podobnými našemu Bohu. Příkladem je třeba verš z Efezským 5:1 „*Jako milované děti následujte Božího pří-*

kladu.“ Ano, víme, že nikdy nebudeme jako On, ale máme usilovat o dokonalé vlastnosti, které u Něj vidíme. A právě o Vánocích si připomínáme také to, že nás Bůh štědře obdaroval. Usilujeme o napodobování této Boží štědrosti?

Vzpomínám si na situaci, kdy jedna sestra sloužila slovem na setkání mládeže. Zeptala se na to, kdo má doma židle v takovém stavu, jako byly v onom sálu. Nikdo, všichni měli doma lepší. Co do kvality, máme lépe zařízení naše domy než naše sborové budovy. Na druhé straně, když Izraelci stavěli svatyni, muselo to být něco velkolepého, úžasného, několikanásobně převyšujícího to, jak žili lidé. Ne, zdaleka tady nechci volat po tom, abychom cpali finance do budov a jejich nadstandardního vybavení. Ale myslím, že i tato oblast může být určitým svědectvím. Určitě tady jsou mnohem potřebnější oblasti, ale teď nechci psát o tom, na co posílat peníze, ale o tom, že máme napodobovat Boha v Jeho štědrosti.

Možná si teď řeknete: Zrovna není nejvhodnější doba psát o finanční štědrosti. Vždyť žijeme v době ekonomické krize. Vždy je ten pravý čas psát o štědrosti a právě v době krize je potřeba největší. Mnoho misionářů se zrovna teď potýká s obrovskými problémy, mnozí balí kufry a jedou domů, protože církev nemá peníze. Například známá americká křesťanská organizace Focus on the Family (Zaměřeno na rodinu) musela dát z finančních důvodů v listopadu výpověď 149 lidem.

Takže je určitě čas na štědrost. Co je to ale štědrost? Myslím si, že štědrost je štědrostí jen tehdy, když nás v něčem omezí. Pokud nás naše štědrost finančně neomezí, pokud si dopřejeme, co chceme, pak nemluvíme o štědrosti, pak nejsme štědrí, pak dáváme almužnu. I to je dobré, ale my nejsme povoláni pouze k tomu, abychom dávali almužnu. My jsme povoláni ke štědrosti.

Velkým vzorem štědrosti jsou sbory v Makedonii. Apoštol Pavel zapsal: *„Chceme vám povědět, bratři, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám.“* (2 K 8,1-5)

Kolik dali věřící v Makedonii? Oni si spočítali, kolik si toho potřebují nechat, aby vyšli, a potom tu částku ještě s vírou snížili. Zbytek poslali na potřebné. Jakby to asi vypadalo, kdybychom něco podobného udělali my dnes. Toto je možné jen tehdy, když prvně sami sebe dáme Pánu (v. 5) Nechce to Bůh náhodou i po nás? Nežijeme v nějakém pokojném zákonnictví, že tam nějaké to procento někde posíláme? Desátek není štědrost. Štědrost je to, co popsal apoštol Pavel.

Dovolte ještě jeden příklad. John Wesley také patřil mezi štědré lidi. V prvním roce jeho služby byla jeho roční mzda 30 liber. Na živobytí měl 28 liber, 2 libry dal na Boží dílo. O rok později vydělal 60 liber. Řekl, že na živobytí mu stačí 28 liber a 32 dal na Boží dílo. Podobně pokračoval celý život. Ví se o tom, že jen z honorářů z prodeje knih dal Bohu téměř 40 000 liber. Když zemřel, čítal jeho majetek několik liber.

Štědrost je nástroj, skrze který nás Bůh úžasně žehná. Chrání nás od lakoty a závislosti na pozemském majetku. Chrání nás před tím, abychom si budovali nebe na zemi. Bible to jednoznačně potvrzuje, když říká:

- „*Kdož se slitovává nad chudými, blahoslavený jest.*“ (Př 14,21 BK)

- *Blahoslavenější jest dáti nežli bráti.* (Sk 20,35)

- *Radostného dárce miluje Bůh.* (2 K 9,7)

Nebudu psát více, věřím, že argumentů více nepotřebujeme. Jediné, co potřebujeme, je podívat se do svého srdce a zamyslet se nad svým rozpočtem. Využijme adventu a Vánoc a připomínejme si největší dar, který nám Bůh daroval. Tím nejdůležitějším, co Bohu chceme určitě dát, je naše srdce. Ale přemýšlejte také o tom, zda by neměla hrát větší roli i naše peněženka.

A tak se ptám, nechce Bůh po mně a po tobě, abychom byli štědrí? Nebo se spokojí s almužnou? Dovolte, že znovu zacituji verš ze čtené kapitoly listu Korintským: „*Znáte přece štěd-*

rost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“ (2 K 8,9) Budeme se snažit následovat štědrost našeho Pána?

M. Klus

Z konference mládeže

Centrální konference mládeže JAK KRÁČÍŠ se konala 14-15.11.2008 v základní škole Pod Zvonek v Českém Těšíně.

Hned v pátek jsme mohli slyšet napomínající ale i povzbuzující přednášku na téma čistota od pastora Jiřího Kalety. Jedna z nejzajímavějších myšlenek která mě zaujala, byla, že jsme jako láhev čisté vody, která se dá pít a je použitelná. Ale když flirtujeme s hříchem, je to jako bychom do té čisté vody kápli kapku špíny. Myslíme si, že je to jen trocha, že nám to neublíží, ale voda v láhvi je pak špinavá celá, už se nedá pít. Pro Boha je nepoužitelná. Proto se nevyplácí flirtovat s hříchem.

Po části zábavného programu jsme se dívali na film Judgement, což bylo něco jako křesťanské scifi, jak by to mohlo vypadat za několik stovek let, podle toho jak je to popsáno v knize Zjevení. Díky tomuto filmu jsem si mohla uvědomit, že máme velkou svobodu v Kristu a můžeme svobodně věřit, vyznávat svoji víru, mluvit o ní, ale ne vždy to tak bylo a bude... Po

filmu jsme už šli všichni spát, holky do malé tělocvičny a kluci do velké. Bylo super, že jsme mohly být všechny spolu, což vedlo k poznávání nových sester a upevňování vztahů.

V sobotu, po osobním ztišení a vydatné snídani jsme slyšeli přednášku od slovenského pastora z Žiliny Mariána Kaňocha. Přednáška se jmenovala „Motivy, proč kráčíme“. Myslím si, že pro každého z nás to byla možnost prozkoumat své motivy, proč vlastně chodíme na dorost/mládež, proč jdeme za Bohem nebo proč sloužíme ve sboru. Mohli jsme si uvědomit své vlastní motivy.

Další přednáška byla od téhož bratra pastora o vlažnosti a horlivosti na základě textu z knihy Zjevení 3,14-21, kde se píše o laodikejském sboru, který byl vlažný. Poté následovaly semináře. Výběr byl velmi široký: Už jsi to slyšela?, Blíže Bohu, Před kluky otevřeně, 20krát ne aneb zlost s tváří anděla a Pane proč?

Měla jsem problém se rozhodnout, na který jít. Nakonec jsem si vybrala 20krát ne aneb zlo s tváří anděla a určitě jsem nelitovala. Jen mi bylo líto, že tenhle úžasný seminář neslyší úplně všichni. Mohli jsme si například uvědomit, že nikdo z nás není imunní vůči hříchu, hřích nám krade radost, zesměšňuje nás, zotročuje nás, a mnoho dalších věcí. Někdy to začne úplně nevinně, ale pak už je to jen cesta z kopce dolů a pokud se po ní vydáme, nikdy nevíme, kde skončíme. Jeden citát: O, ubohý člověče, jakou deformovanou zrůdu z tebe hřích udě-

lal. Bůh tě stvořil o málo nižšího než anděly, hřích z tebe učinil o něco málo lepšího než jsou démoni. Po celou dobu konference jsme měli možnost využívat modlitební místnost, která byla jako stvořená pro modlitby a osobní rozhovory.

Po obědě následovaly hry: fotbal, volejbal a městská hra. Každý si mohl vybrat to, co ho baví a zajímá. Po hrách už jsme jen netrpělivě čekali, až začne koncert skupiny Tretí deň, na který přišlo i mnoho lidí, kteří na konferenci vůbec nebyli. Koncert byl super i když trochu zlobila technika a občas nefungoval mikrofon. No a po koncertě už se jen trochu uklízelo, balilo a jelo domů...

Na takové konferenci jsem byla poprvé, takže jsem vůbec nevěděla co čekat a byla jsem velice mile překvapena. Vůbec nelituji, že jsem se dala přesvědčit, abych tam jela, a na tu příští se už moc těším. Bylo to pro mě hodně povzbuzující nejen slyšet ty přednášky a semináře, ale i vidět to, kolik nás je mladých lidí, kteří chtějí jít za Bohem nebo i to, že v jiných sborech řeší podobné problémy jako my.

A na závěr citát: Pokud jednou za měsíc otevřeme Bibli a uděláme si ztišení, je to jako bychom měsíc v kapse nosili chleba a pak ho chtěli jíst. Nepomůže nám, potřebujeme číst Bibli každý den stejně jako jíst chleba.

Lenka Heczková

Zvěstují naše církve evangelium?

John Hendryx

Před časem jsem s manželkou cestoval do Denveru v Coloradu, abych se zúčastnil největší konference křesťanských vydavatelů a knihkupců. Byla to pro mne zkušenost a pravděpodobně největší sejití lidí z tohoto odvětví, které jsem viděl... Níže uvádím několik myšlenek, které mi zůstaly z mého pobytu v Denveru.

Poučný příběh

Další den po našem příjezdu do Denveru byla neděle a tak jsme navštívili jeden místní konzervativní evangelikální presbyteriánský sbor... Toho dne měli ve sboru důležitého hosta – misijního kazatele a tak jsem byl velmi zvědav, co bude říkat, vzhledem k tomu, že zahraniční misie byla po dobu deseti let naším osobním povoláním. Chci se s vámi podělit o to, co tehdy dopoledne zvěstoval, protože je to důležité pro pochopení současného trendu jak v církvích, tak v křesťanské publikační činnosti.

Jako text ke kázání si vybral setkání Pána Ježíše s bohatým mužem (Lk 18, 18-23). Přečetl ten příběh – avšak pouze jeho první část:

„Jeden z předních mužů se ho otákal: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš `dobrý´? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příká-

zání znáš: Nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, ctí otce svého i matku.“ On řekl: „To všechno jsem dodržel od svého mládí.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: „Jedno ti ještě schází. Prodej všechno co máš, rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“ On se velice zarmoutil, když to slyšel, neboť byl velmi bohatý.“

„Výborně“, pomyslel jsem si. Je to snad jedna z nejzajímavějších událostí v Ježíšově životě. Když budeme dodržovat přikázání, Ježíš nás ujišťuje, že budeme mít věčný život. Bohatý muž tvrdil, že je již dodržel. Ihned jsem si všiml, že náš kazatel nedokončil čtení celého příběhu, jak je zapsán, ale přesto jsem se nemohl dočkat, co řekne o úseku, který přečetl.

Avšak místo kázání na základě slova, začal mluvit o jiném muži, který uposlechl Ježíšova slova, o muži, jenž odevzdal všechn svůj majetek ve prospěch šíření Božího království. Řekl, že tato osoba byla vůdcem misijního hnutí v 18. století a já jsem hned věděl, že má na mysli Moravské bratry, a konkrétně hraběte Zinzendorfa. Pak začal vyprávět velmi inspirující životní příběh o Zinzendorfově poslušnosti vůči Bohu. Zinzendorf udělal to, co bohatý muž neprovedl. Dozvěděl jsem se dokonce některé velmi povzbuzující nové věci, jako např. o obrazu s názvem „První ovoce“ znázorňující lidi z každé kultury, kteří poznali Krista skrze misijní činnost Moravských bratří. Obraz představuje první obrácené lidi z každého národu a skupiny

shromážděné kolem Kristova trůnu... I když celý ten příběh byl velmi pozitivní a doporučil bych jej každému si přečíst, něco mi na tomto kázání stále vadilo.

Zákon nebo evangelium?

Stejně starosti mi však dělají mnoha kázání v současných evangelikálních církvích. Zeptáte se mě, co to je? Je to skutečnost, že text z Písma, který je základem kázání, má velmi málo nebo nemá nic společného se samotným kázáním a také, že text ve skutečnosti říká něco zcela opačného, než kazatel na základě něho zvěstuje. I když Moravští misionáři jsou velkým příkladem v oběti, kterou nesli pro Království (v mnoha případech to byla i smrt), je příběh o bohatém muži zcela o **něčem jiném**. Na základě dlouholetého studia Božího slova jsem přesvědčen, že Písmo jako celek obsahuje buď zákon nebo evangelium. Když kážeme na základě jakéhokoli textu z Písma, vždy najdeme zákon, který nás odsuzuje, a evangelium, které nás zachraňuje. To platí stejně jak o Starém, tak o Novém zákoně. Luther jednou řekl: „Zákon je pro pyšné lidi, evangelium je pro zlomená srdce“.

Dospěl jsem žet k závěru, že to co bylo tuto neděli zvěstováno, byla ve skutečnosti pouze duchovní nalejvárna, motivační proslav. Obsah byl sice velmi povzbuzující, ale bylo zde evangelium? Je kazatelna místem pro inspirující řeč, jejíž cílem je sešikovat oddíly v poločase, nebo je místem pro zvěstování Krista ukřižovaného? Zvěst,

kteřou jsme slyšeli toto dopoledne v kostele, by se dalo shrnout takto: „*Musíme být všichni více jako Zinzendorf, a pak křesťané budou mít větší vliv na společnost.*“ Avšak zamysleli-li se nad tím hlouběji, když v našich kázáních dáváme lidem pouze příklady nebo svědectví o tom, jak žít, připravujeme je vlastně k pádu, protože je to kázání zákonu bez evangelia. V tomto kázání chyběl jakýkoli prvek zvěsti o spasení. Byla to pouze zvěst o tom, jak se máme chovat... Žel toto je způsob zvěstování mnoha současných evangelikálních kazatelů. A stejně tak velká část knih, které byly k dostání na konferenci, je plná inspirujících řečí o tom, jak být dobrým křesťanem, samozřejmě s Ježíšovou pomocí... Avšak právě toto je podle mého názoru vlastní příčinou naší slabosti a nedostatku vlivu na naše okolí.

Smrtící rána

Když se vrátíme zpět k závěru příběhu o bohatém muži, vidíme, že Ježíš chtěl říct něco zcela jiného. A také skutečnost, že závěr příběhu byl kazatelem zapomenut či přehlížen, vypovídá mnoho. Co následuje v textu po místě, kde kazatel ukončil čtení příběhu?

*Když Ježíš viděl, jak se zarmoutil, řekl: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství! Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý člověk vešel do Božího království.“ Ti, kdo to slyšeli, řekli: „Kdo tedy může být spasen?“ Odpověděl: „**Nemožné u lidí je u Boha možné.**“*

Je tedy zřejmé, že ústředním bodem tohoto příběhu není to, že máme vidět bohatého muže jako nesprávný příklad, a že máme jít opačným směrem a hledat někoho, kdo Ježíše uposlechl, a následovat jeho příklad. Ne. Ježíš se zaměřil na hamižnost tohoto muže, protože věděl, že je to oblast, kde tento člověk měl největší problémy. Na začátku této pasáže se bohatý člověk chlubil tím, že již dodržoval Boží přikázání, avšak Ježíš mu zvěstoval zákon a přitlačil v tom nejcitlivějším místě. Byla to smrtící rána. Ježíš chtěl odhalit nejen jeho, ale všeobecnou lidskou tendenci spoléhat na své skutky... Učedníci přitom pochopili, jaký krajní stupeň dokonalosti vyžaduje dokonale svatý zákon po každém člověku. Z jejich komentáře vyplynulo, že pokud tento člověk nemá šanci na spasení, pak není naděje pro nikoho, včetně jich samotných. **Přesně tak!** Toto říkal Ježíš. A nakonec ukazuje, že poslušnost vůči Božímu zákonu (v tomto případě zanechání hamižnosti) je pro člověka nemožná, ale u Boha je možné všechno. Jinými slovy tento příběh nám ukazuje, že jsme ubozí, slepí a nazí, politováníhodní a že zoufale potřebujeme milost – milost, kterou nám může dát jedině Bůh skrze Krista. Když toto pochopíme, příběh není pouze řečí, která má nabít člověka energií, ale je těžkou ránou lidské pýše a současně svědectvím o Boží nekonečné milosti. Dokud z kazatelný slyšíme zvěst o tom, že bohatý muž neuposlechl, ale Zinzendorf to udělal, do té doby nám zcela chybí evangelium

a zvěstujeme pouze zákon. Jakkoli je dílo, které Bůh vykonal skrze Moravské bratry veliké, je to Bůh, komu patří sláva. Jakákoli poslušnost, pokání nebo víra v Boha je důsledkem Boží milosti, která činí Boha konečným cílem všeho. Bůh nejedná tak, že se někde schová a dává nám pouze příklady, od kterých se máme učit. Veliká energie Moravských bratří pramenila z evangelia. Co tedy dává kázání typicky křesťanský charakter? Křesťanským jej činí sám Kristus. Skutečné křesťanské kázání na jakýkoliv text z Bible musí brát v úvahu celé postupně se odvíjející dějiny spásy a jejich naplnění v Kristu.

Propagují vydavatelé evangelium ve svých knihách?

... I když existují určité pozitivní trendy ve vydavatelské branži [autor zde uvádí díla některých současných amerických autorů propagujících reformační myšlenky o spasení pouze milostí], jiné trendy jsou poněkud znepokojivé...

Zdá se, že vydavatelské odvětví se stává stále více konzumně zaměřenou oblastí. Když jsem mluvil s některými vydavateli, řekli mi, že mnoho dobrých a tradičních knih již nebude vycházet tiskem proto, aby uvolnily místo knihám, které lidé žádají. V mnoha případech jsou to knihy se zákonickým obsahem, založené pouze na příkladech a ne na evangeliu. Tento trend je docela děsivý, když si uvědomíme že nosným pilířem obsahu knih by mělo být Písmo...

Zdá se, že to co vydavatele nejvíce zajímá, jsou bestsellery, ať už jsou soustředěné na Krista a slouží ke zbudování či nikoli. Můžeme to vidět, když vstoupíme do většiny knihkupectví, které často vypadají jako křesťanské butiky, vyplněné z poloviny různou večeří. Mnoho našich církví kráčí podobným směrem. Pastoři se chtějí dozvědět, co si sbor přeje a chtějí podle toho kázat, a tak si nechají provést průzkum mínění místo toho, aby zvěstovali Krista na základě zdravého výkladu Slova. Když jsou lidské uši šimrány, počty rostou, avšak jaký to má smysl?

Nedávno zveřejněný článek v magazínu Business Week na téma církevního růstu a přeměny evangelikálního křesťanství na obchod má odhalující komentář. Říká, že církev ve Spojených státech vůbec neroste. Křivka je plochá. Avšak co si máme myslet o všech těch mega-církvích, které tak dravě rostou? Realita je stejná, jako když se do města nastěhují velké supermarkety. Malé, rodinné obchůdky krachují a ustupují těmto velkým konkurentům. Tak zvaný úspěch hnutí církevního růstu je způsoben stejnými faktory a ne skutečným růstem počtu obrácených lidí a učedníků. Položte si otázku, jak může církev skutečně růst v pravdě, pokud kazatelé nezvěstují Krista, toho ukřižovaného? Prostředkem, kterému Bůh slíbil požehnat, je kazatel, který zvěstuje evangelium a nikoliv pouze „motivační řeč pro tým v poločase“.

Modlitba

Jak naše kazatelny, tak vydavatelská branže směřují stejným směrem: poskytnout lidem to, co chtějí, místo toho, aby poskytovaly zákon, který nás zlomí, a evangelium, které nás spasí. Modleme se za to, aby Bůh daroval svému lidu schopnost bořit výmysly a každou povýšenost, která se pozdvihuje proti poznání Boha a uvádět každou myšlenku do zajetí, aby byla poslušná Kristu...

Poznámka překladatele: Autor článku John Hendryx je tvůrcem internetových stránek www.monergism.com. Obrátil se ke Kristu poté, co tápal v různých východních náboženstvích a New Age. Bratr Hendryx pracoval deset let jako misionář v Číně. Internetové stránky [monergism.com](http://www.monergism.com) jsou zaměřeny na reformační teologii, která učí, že člověk není schopen pro své spasení nic udělat a že celé spasení člověka je v Božích rukou. Lze zde najít mnoho děl od reformátorů včetně Dr. Martina Lutheara. Je zde také internetové knihkupectví, které nabízí hodnotné knihy (žel pouze v angličtině).

I když výše uvedený článek je psán pro americké poměry, může být pro nás aktuální vzhledem k tomu, že mnoho světových „bestsellerů“ je rychle překládáno do češtiny a také proto, že zákonictví je odvěkým nepřitelem evangelia v různých kulturách. Článek byl redakčně krácen.

Š. Rucki

Nepromeškejte svou rakovinu

Pro toto číslo Idey jsme hledali nějaký příspěvek na téma Klid v neklidné době. Není lehké psát o těžkých životních problémech bez osobní zkušenosti. Když jsem si přečetl níže uvedený článek od známého amerického kazatele a evangelisty Johna Pipera, věděl jsem, že to, co píše, má vysokou hodnotu, protože vychází z osobní zkušenosti s vážnou nemocí. Nadpis tohoto článku možná vyznívá na první pohled trochu divně až drsně, ale zdůvodnění této hlavní myšlenky v níže uvedených bodech je podloženo hlubokými biblickými pravdami týkajícími se lidské bolesti a utrpení. Po přečtení jsem se mohl z perspektivy své osobní zkušenosti s touto nemocí prakticky beze zbytku ztotožnit se všemi body. I když uvedené myšlenky se vztahují především k vážné nemoci - rakovině, dá se některé obecné principy aplikovat i na jiné situace, kdy procházíme utrpením či zkouškami. Proto se domnívám, že tento krátký článek může být pro někoho účinnou pomocí v jeho těžkých chvílích.

Štěpán Rucki

Tento článek jsem napsal večer před operací prostaty. Věřím v Boží uzdravující moc – pomocí zázraku i pomocí medicíny. Věřím, že je správné a dobré modlit se za oba druhy uzdravení. A tak nemodlit se za uzdra-

vení může mít za následek pomeškání Vaší rakoviny. Božím plánem však nemusí být uzdravení pro každého. A existuje ještě mnoho jiných způsobů jak pomeškat svou rakovinu. Modlím se za sebe i za Vás, abychom nepromeškali tuto bolest.

1. Promeškáte svou rakovinu, pokud nevěříte, že byla Bohem pro Vás naplánována.

Nelze říct, že Bůh si jen naši rakovinu používá, ale přitom ji nenaplánuje. Když Bůh něco dovolí, dělá tak z určitého důvodu. A tento důvod představuje jeho plán. Když Bůh předvídá, že z určitého vývoje molekul se stane rakovina, může to zastavit, anebo nemusí. Pokud to neudělá, má k tomu svůj důvod. Jelikož je nekonečně moudrý, je správné nazývat tento důvod plánem. Satan je skutečný a způsobuje mnoho rozkoše i bolesti. Ale on není ten poslední. A tak když postihl Jóbův vředy (Jb 2,7), Jób přisuzuje tuto nemoc v konečné fázi Bohu (2,10) a inspirovaný pisatel souhlasí: „... snažili se ho potěšit po všem tom zlu, jež na něj Hospodin uvedl“ (Jb 42,11). Pokud nevěříte, že Vaše rakovina byla Bohem pro Vás naplánována, pomeškáte ji.

2. Promeškáte svou rakovinu, pokud jste přesvědčeni, že je to prokletí, a ne dar.

„Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši“ (Ř 8,1). „Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe“ (Ga 3,13). „Proti Jákobovi není zaklínadla, proti Izraeli není věšt-

by.“ (Nu 23,23). „Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně.“ (Ž 84,12)

3. Promeškáte svou rakovinu, když hledáte potěšení ve statistických propočtech, a ne v Bohu.

Božím plánem pro Vaši rakovinu není, aby Vás procvičil v rozumových, lidských propočtech naděje na přežití a uzdravení. Svět dává potěšení ze svých propočtů. Ne tak křesťané. Jedni si počítají své vozy (procento přežití), jiní počítají koně (vedlejší účinky léčby), ale my doufáme ve jméno Hospodina, svého Boha (Ž 20,7). Boží plán je zřejmý na základě 2 Korintským 1,9: „... už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti - to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.“ Božím záměrem ve Vaši rakovině (kromě tisíce jiných dobrých věcí) je srazit všechny opory našeho srdce, abychom se spolehali bezvýhradně na něj.

4. Promeškáte svou rakovinu, když budete odmítat přemýšlet o smrti.

Pokud Ježíš odloží svůj příchod, všichni zemřeme. Je pošetilé nepřemýšlet o tom, jaké to bude, když opustíme tento život a setkáme se s Bohem. Kazatel 7,2 říká: „Lépe je jít do domu truchlení než vejít do domu hodování, neboť tam je zřejmé, jak každý člověk skončí, a živý si to může vzít k srdci.“ Jak si to můžete vzít k srdci, když o tom nebudete přemýšlet? Žalm 90,12 říká: „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moud-

rost srdce.“ Počítat naše dny znamená přemýšlet o tom, jak je jich málo a že přijde konec. Jak získáte moudrost srdce, když odmítáte o tom přemýšlet? Jaká je to ztráta, když nepřemýšlíme o smrti.

5. Promeškáte svou rakovinu, pokud si myslíte, že „porazit“ rakovinu znamená především zůstat naživu a ne ctít a uchovávat Krista ve svém srdci.

Satanovy a Boží plány s Vaší rakovinou nejsou totožné. Satanův plán je zničit Vaši lásku ke Kristu. Božím plánem je Vaši lásku ke Kristou prohloubit. Rakovina nezvítězí, pokud zemřete. Zvítězí, pokud přestanete Krista ctít a uchovávat ho ve svém srdci. Božím plánem je „odstavit“ Vás od tohoto světa a „pohostit“ Vás skutečností, že Kristus je plně postačující. Cílem je, abyste mohli říct: „A vůbec všecko pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všecko.“ A také, abyste věděli, že „život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.“ (Fp 3,8; 1,21).

6. Promeškáte svou rakovinu, když budete věnovat příliš mnoho času čtení o rakovině, a ne o Bohu.

Není špatné mít znalosti o rakovině. Neznalost není ctností. Avšak vábení vědět stále více a více o rakovině a nedostatek zápalu poznávat stále více Boha je projevem nevíry. Rakovina je určena k tomu, aby nás probudila pro Boží realitu. Je určena k tomu, aby nám dala sílu k naplnění příkazu: „Poznávejme Hospodina, usilujme ho poznat.“ (Oz 6,3). Je určena

k tomu, aby nás probudila k pravdě z Daniele 11,32 „ti, kteří se znají ke svému Bohu, zůstanou pevní a budou podle toho jednat.“ (Da 11,32) Je určena k tomu, aby z nás vytvořila neotřesitelný a nezničitelný strom: „... oblíbil si Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří.“ (Ž 1,2). Jaká je to ztráta, když ve dne i v noci čteme o rakovině, a ne o Bohu.

7. Promeškáte svou rakovinu, když dovolíte, aby Vás zahrnala do samoty, místo aby prohloubila Vaše vztahy očividnou láskou.

Když Epafrodit přinesl Pavlovi dar, který poslala církev ve Filipech, onemocněl tak, že téměř zemřel. Pavel píše Filipským: „Stýskalo se mu totiž po všech vás a byl znepokojen, že jste se doslechli o jeho nemoci.“ Jaká úžasná reakce. Nečteme zde, že byli znepokojeni, že onemocněl, ale že *on* byl znepokojen, že se *doslechli* o jeho nemoci. Takové srdce chce Bůh v nás stvořit skrze rakovinu: srdce hluboce milující a starostlivé. Nepromeškejte svou rakovinu tím, že se uzavřete do sebe sama.

8. Promeškáte svou rakovinu, když se budete rmoutit jako ti, kteří nemají naději.

Pavel používá tento slovní obrat ve vztahu k těm, kteří truchlili nad smrtí svých milovaných osob: „Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se ner-

moutili jako ti, kteří nemají naději.“ (1 Te 4,13). Smrt vede k zármutku. Dokonce i věřící, kteří umírají, pocítují ztrátu – ztrátu těla, ztrátu milovaného člověka, ztrátu služby na této zemi. Avšak tento zármutek je jiný – je prostoupen nadějí. „V této důvěře chceme raději odejít z těla a být už doma u Pána.“ (2 K 5,8) Nepromarněte svou rakovinu v tom, že se budete rmoutit jako ti, kteří nemají naději.

9. Promeškáte svou rakovinu, když zacházíte s hříchem stejně bezstarostně jako předtím.

Jsou pro Vás Vaše hříchy, které Vás pronásledují, stejně přitažlivé jako před nemocí? Pokud ano, promarnili jste svou rakovinu. Rakovina je naplánována proto, aby v nás zničila chuť k hříchu. Pýcha, chtivost, žádostivost, nenávisť, neochota odpustit, netrpělivost, zahálčivost, otálení – to jsou všechno nepřátele, proti nimž je rakovina určena. Nepřemýšlejte pouze o boji *proti* rakovině, myslíte také o boji *s* rakovinou. Všechny tyto věci jsou horší nepřátelé než rakovina. Nepromarněte moc rakoviny rozdrtit tyto nepřátele. Nechť přítomnost věčnosti učiní hříchy času tak marné, jak ve skutečnosti jsou. „Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří?“ (Lk 9,25).

10. Promeškáte svou rakovinu, pokud ji nepoužijete jako prostředek ke svědectví o Kristově pravdě a slávě.

Křesťané nikde nejsou náhodou. Když se někde ocitneme, vždy jsou pro to důvody. Přemýšlejte o tom, co Ježíš

řekl o nepříjemných, neplánovaných okolnostech: „Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou vás pronásledovat; budou vás vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno. To vám bude příležitostí k svědectví.“ (Lk 21,12-13) Stejně je tomu s rakovinou. Je to příležitost k nesení svědectví. Kristus je hoden nekonečné úcty. Zde je zlatá příležitost ukázat, že má mnohem větší cenu než život. Nepromarňte ji.

Pamatujte, že nejste sami. Dostane se Vám pomoci, kterou potřebujete: „Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“ (Fp 4,19)

Pastor John

John Piper je od roku 1980 kazatelem v Baptistické církvi Bethlehem v Mineapolis ve státě Minnesota. Je autorem mnoha výborně se prodávajících knih včetně

Utrpení Ježíše Krista, Nepromarni svůj život a Touha po Bohu. Na internetové stránce www.desiringgod.org můžete najít kázání, články a jiné materiály, které jsou soustředěné na Boha, jež vznikly za 28 let Piperovy služby. Denně je také vysílá radiový program s názvem „Touha po Bohu“, který je dostupný online na webu: www.desiringGod.org/radio.

Zaostřeno na Nigérii

Rozhovor s manžely Youngovi před jejich odjezdem na misijní pole

1. Můžete krátce představit svou rodinu?

Jmenujeme se Richard a Milena Youngovi. Naše dvojčátka Daniel a Hannah budou mít v únoru 2009 dva roky. Jako manželé jsme spolu už 4,5 roku. Jsme členy Wycliffovy misie a naše domovská Wycliffová organizace (dále jen WO) je v Anglii. Jako manželé jsme s Wycliffovou misí sloužili v Ugandě po dobu 15 měsíců.

2. Protože mezinárodní manželství nejsou běžná, dovolíme si ještě jednu osobnější otázku: Jak jste se seznámili?

Seznámili jsme se v centru Wycliffovy misie v Anglii v roce 2002. Milena tam přijela pracovat jako dobrovolnice a Richard tam už jako dobrovolník pracoval v oddělení počítačů. Richard pochází z Anglie.

3. Plánujete v příštím roce opět misijní pobyt v Africe – Nigérii. Můžete tuto zemi přiblížit?

Nigérie je zemí otevírajících se možností. Populačně je největší zemí Afriky. Je tam přes 500 živých (aktivně používaných) jazyků a více než polovina z nich nemá žádnou část či verš z Písma přeložený.

Jih země je křesťanský a sever muslimský. Na jihu se nacházejí velká ložiska ropy. Avšak právě ropa a bo-

hatství s ní spojené, je často důvodem mnoha sporů, únosů a dokonce i vražd. Naše místo působení bude ve středu – ve městě Jos.

4. Jak se může středoevropan dívat na poslední zprávy o nepokojích v této zemi – násilnosti v městě Jos?

Informace o nepokojích nebyly pro nás velkým překvapením. Ještě před volbami jsme dostali zprávy z Jos, že se misionáři mají předzásobit a že se očekávají nějaké tenze ve městě. Většina našich přátel v Jos zůstala během bojů doma. Jen pár lidí se rozhodlo Jos opustit a odjet někam jinam.

Navíc Jos je „kotel“ – mísí se tam lidé z různých jazykových a náboženských skupin a každá chce svá privilegia. Je nám líto, že kvůli zlovůli některých lidí (převážně mladých lidí) muselo zemřít spousta lidí a mnoho domů či kostelů bylo vypáleno.

Toto město potřebuje mnoho modliteb a odpuštění. Věříme, že se do města Jos znovu navrátí pokoj. Teď jsme už nedostali žádné neuspokojivé zprávy od našich přátel, kteří v Jos žijí, takže věříme, že se vše vrací do normálu. Náš odjezd do Nigérie nebyl nikým (ať už z Jos nebo Anglie) odložen.

5. Wycliffe Bible Translators (dale WBT) je velká organizace a Nigérie nejlidnatější země Afriky. Můžete upřesnit Vaši službu v této zemi v rámci WBT? Jinými slovy: Co, kde, jak dlouho a jak budete dělat v rámci Vaší služby?

Do Nigérie letíme na dva roky.

Máme v plánu odletět 26. ledna 2009 a vrátit se na Vánoce roku 2010. Během této doby bude Richard spravovat počítačovou síť naší Nigeria Group, opravovat počítače a zabezpečovat bezproblémový chod počítačů nejen pro překladatele, ale i pro všechny ostatní spolupracovníky.

A já (Milena) budu po dobu těchto dvou let stále ještě na mateřské dovolené. WBT nepožaduje po matkách dětí předškolního věku plné zapojení se do práce. Takže mým posláním bude především podpora Richarda a péče o rodinu a domácnost. Dá-li Pán, tak se velmi ráda zapojím do nějaké služby. Všechno ale závisí na tom, jak se naše děti přizpůsobí novému prostředí a navážou vztahy s dalšími misionáři, jejich dětmi a domorodci. A také jak budou na tom zdravotně.

6. Jakým způsobem jsou zajišťovány prostředky pro misionáře WBT?

WBT neplatí svým členům mzdu. V Anglii jsou členové tzv. „self-employed“ (v ČR se tomu říká „osoba samostatně výdělečně činná“ (OSVČ)). Podporu si tedy hledáme sami prostřednictvím prezentací, zpravodajů a často i osobních kontaktů se sbory, církvemi či jednotlivci. Velkou pomocí je nám v tom náš misijní tým v Třanovicích*. Naše podpora přichází z různých zemí. Wycliffova organizace má zřízená sídla v mnoha zemích přes která se dá zasílat finanční podpora.

Jako členové WO odevzdáváme 10% na pokrytí administrativy v naší organizaci na různých místech. Zbytek

peněz přeposílá naše domovská organizace v Anglii na náš osobní účet v Anglii.

Částku, kterou potřebujeme, abychom mohli do Nigérie odjet a tam žít, stanovuje personální oddělení v Nigérii spolu s personálním oddělením v Anglii. Pro naši rodinu to je částka ve výši \$2618 měsíčně. Výši této částky nemůžeme moc ovlivňovat. Vypočítává se z konkrétních potřeb – např.

domácnost, nájem, letenky, pojištění, víza, penzijní připojištění (WO Anglie ho požaduje) atd. Život v Jos je v mnohém o hodně dražší než tady v ČR (např. kuře vychází na 200 Kč, ananas na 30 – 40 Kč, 20 dkg tvrdého sýra na 150 Kč...)

7. Jak je to ve Vašem případě a jak mohou případně čtenáři IDEY podpořit misii překladu Bible nebo Vaši službu?

Naši službu je možné podpořit několika způsoby. Ten první a nejdůležitější způsob je modlitba. V momentě, kdy odjíždíme, ztrácíme fyzický kontakt se svou rodinou, přáteli a sborem. A stáváme se velmi zranitelní na té duchovní rovině. A jedině modlitby na-

ších přátel a mnoha křesťanů nás posilňují. V Africe si člověk aktivněji uvědomuje moc prokletí a zlých mocností. Takže modlitební podpora je pro nás podstatná.

Další způsob podpory je finanční podpora. Bez 100% finanční podpory bychom nemohli ani vycestovat. Lidé v Česku mohou poslat finanční podporu přímo na účet WO v ČR.** Pomocí variabilního symbolu pak určí,

komu ty peníze mají přijít. Další měsíc tyto peníze putují na Wycliffův účet v Anglii. My pak dostaneme výpisy jak z WO ČR, tak i z WO Anglie. Takže víme, kdo nám peníze poslal. Je ale možno poslat peníze jen na Wycliffovou

misii bez určení, komu ty peníze patří. Tyto peníze pak budou použity pro práci WO ČR. Po dobu našeho pobytu v Nigérii budeme dostávat peníze na účet v Nigérii.

Je možno také peníze odevzdat v hotovosti členům našeho podpůrného týmu* v Třanovicích. Tyto peníze pak budou uloženy na náš účet u WO ČR.

8. Nemůžeme se ubránit ještě jedné osobní otázce – berete

s sebou malé děti. Co to obnáší odjet s malými dětmi do Afriky?

Malé děti se většinou velmi dobře přizpůsobují novému prostředí. Ale samozřejmě cestování s dětmi a začátky v nové zemi jsou vždy složité. Navíc budeme muset naše dvojčátka chránit před malárií a dalšími parazity.

Co se týče balení, tak nám přibude spousta věcí pro děti, které musíme nakoupit, sbalit a odvézt do Nigérie (boty, oblečení, léky, peřiny, polštáře, české knihy a pohádky, hračky...). Také musíme zajistit, aby děti dostaly všechny potřebné vakcinace (např. proti žluté zimnici, meningitidě či hepatitidě...).

Ze zkušeností našich přátel misionářů víme, že případné nemoci našich dětí budou mnohem více ovlivňovat naši službu v Nigérii než tady v Česku. Už jen proto, že nebudeme mít k dispozici žádnou babičku na hlídání.

Ale na druhé straně jsme moc rádi, že se naše děti naučí žít i v odlišné kultuře. Oni už tak trochu Afričany jsou, protože prvních šest měsíců jejich života prožili v Africe.

V Jos žije mnoho misionářských rodin (i z jiných organizací) s dětmi, takže věříme, že si najdou brzo kamarády jak mezi černochoy, tak i mezi lidmi z různých zemí.

9. Služba misionáře není jednoduchá, můžete přiblížit, jak jste byli k této službě povoláni?

Mně (Milena) Pán Bůh volal od malička... jako malá jsem „evangelizova-

la“ děti z naší ulice. Přinesla jsem malý Nový zákon a četla jsem jim. Později jsem absolvovala dva misijní pobyty s organizací Operace Mobilizace – byla jsem v Domažlicích a v Moldávii. Tam jsem se ujistila o tom, že mě Bůh volá do evangelizační a misijní služby. Také jsem vystudovala vyšší biblickou školu. A během studia jsem pocítovala velkou touhu po tom, abych pomohla druhým najít Krista.

Poté, co jsem potkala Richarda, který už byl členem WO Anglie, jsem hledala možnost jak se zapojit do práce Wycliffovy misie. Udělala jsem pěti-měsíční kurz v oblasti alfabetizace. A v Ugandě jsem pracovala jako alfabetizační pracovníce. Afrika byla od malička velmi blízko mému srdci. A já věřím, že nás Pán Bůh do Afriky znovu volá.

V mém (Richard) případě to je na velmi dlouhé vyprávění. Když jsem jako teenager uvěřil, rozhodl jsem se, že chci svůj život dát plně Pánu do služby... a tak jsem hledal způsob, jak bych mohl být užitečný na misijním poli. Práci misionáře jsem si „vyzkoušel“ v několika zemích - v Kongu, Ugandě i v Peru. Přestože jsem na univerzitě vystudoval jazyky, vím, že mi Bůh dal dar také v oblasti počítačové techniky, a tak jej chci využít i na misii v Nigérii. V Jos už na mě čekají.

10. A na závěr: Jsme v období adventu, nechceme Vám jenom něco přát. Ptáme se proto, zač se můžeme ve Vašem případě konkrétně modlit ?

Prosím modlete se o moudrost, sílu

a zdraví. Čeká nás náročné balení a stěhování. Po Vánocích se budeme stěhovat k Mileniným rodičům a připravovat se na cestu. V těchto dnech vyřizujeme víza a jsme velmi nemile překvapeni obrovskou byrokracií, kterou musíme projít, abychom mohli žádat o víza ve Vídni. Nejprve potřebujeme vyšší ověření všech dokladů v Ostravě, pak superlegalizaci v Praze, oficiální překlad všech dokumentů, pak musíme ještě vyplnit a zaplatit online přihlášku na internetu a pak požádat osobně o vízum ve Vídni. Nigerijská ambasáda ve Vídni požaduje 550 euro za jedno vízum (to je jen pro Richarda)! Víme, že jiné země žádají mnohem nižší částky (např. \$130), a tak prosíme Boha o moudrost, abychom neplatili více, než opravdu máme.

Touto cestou chceme všem přátelům, bratřím a sestrám poděkovat za vaše modlitby i finanční podporu. Nesmírně si vážíme vaši dobroty a štědrosti, a prosíme Pána, ať vám to vše oplatí.

S přáním pokojných a Boží láskou naplněných Vánoc,

Richard, Milena, Daniel a Hannah Youngovi

* Misijní tým tvoří: Markéta Mrozková, Monika Tomiczková, Jiří Tomiczek a Luboš Fikoczek

** Číslo účtu: 27-2666930297/0100, náš osobní var. symbol: 001. Pokud chcete podpořit naši službu, prosím vždy uveďte náš osobní variační symbol!

Polsko. Polské křesťanské rádio CCM ve spolupráci se zahraničními misijemi zřídilo dvě nové evangelizační stránky (www.szukajacboga.pl a www.dlaczegojezus.pl). Obě stránky polským návštěvníkům internetu nabízejí možnost dozvědět se více o základech křesťanské víry. Stránky byly zprovozněny v červenci 2008 a od té doby je měsíčně navštívilo v průměru přes 25 tisíc uživatelů internetu.

Německo. – Svět. Slavnostními bohoslužbami byla 21. 9. 2008 v zámeckém kostele ve Wittenbergu zahájena Lutherova dekáda – tj. desetiletí aktivit, které budou předcházet oslavám 500. výročí reformace v r. 2017. Německý biskup Huber na bohoslužbách uvedl, že „*dekáda nebude slavností nostalgie, ale svátkem víry a křesťanské svobody*“.

Německo. Německé církve úspěšně intervenovaly u německé vlády a orgánů EU se žádostí, aby na území EU byli bez problémů vpuštěni křesťanští uprchlíci z Iráku.

Svět. Ve dnech 6. – 12. října 2008 se ve Washingtonu uskutečnilo 5. celosvětové shromáždění křesťanských právníků (Christian Lawyer Global Convocation). Shromáždění se zúčastnilo na 1 100 delegátů, z toho asi polovina z USA a druhá polovina z více než 100 zemí celého světa, včetně ČR. Shromáždění se zabývalo 6 tématy: Smíření a řešení konfliktů, Náboženství a svoboda, Pomoc chudým a utis-

kovaným prostřednictvím právní pomoci, Ochrana života ve všech jeho stádiích, Posilování role rodiny a Vláda práva a bezúhonnost.

Polsko. Ve dne 18. – 19. října 2008 se konal sjezd pěveckých sborů Těšínské diecéze Evangelicko-anglikánské církve v Polsku. Sjezdu se zúčastnilo 13 pěveckých sborů. Sjezd byl spojen s oslavami 125. výročí narození pastora Pawła Sikory (1883-1972), autora a překladatele řady duchovních písní a spolutvůrce zpěvníku *Harfa syjońska*.

Svět. Dvanácté valné shromáždění Světové evangelikální aliance se konalo v říjnu 2008 v Thajsku. Shromáždění schválilo šest rezolucí, v nichž se vyjádřilo k aktuálním problémům dnešního světa, jakými je např. choroba AIDS či světová hospodářská krize.

Katar. V této muslimské zemi byly povoleny již dva křesťanské kostely – jeden katolický a jeden anglikánský.

Jordánsko. V Ammánu se v říjnu uskutečnilo setkání arabských žen

z anglikánských sborů. Na setkání byly hosty anglikánky z Japonska.

USA. V USA přichází do televize dokumentární program nazvaný *Něčí dcera: Cesta od pornografie ke svobodě*. Program sleduje životní příběh tří mužů a jednoho manželského páru, kteří jsou aktivními pracovníky v církvi a přitom se potýkají s problémem pornografie. Mohou však svědčit o

osvobození od tohoto hříchu. Pornografie je palčivým problémem v církvích v USA, podle průzkumů s ní zápasí na 60% mužů-křesťanů. Více informací o programu přináší stránka www.somebodysdaughter.org.

Čína. V komunistické Číně v současné době počet křesťanů převyšuje množství komunistů. Tamní komunistická strana má 74 milionů členů, počet křesťanů se odhaduje až na 130 milionů. Informoval o tom v říjnu 2008 britský magazín *Economist*.

ČR. Na Svátek reformace bylo v Bystřici nad Olší otevřeno Luterské centrum provozované LECAV.

USA. V referendu konaném 4. 11. 2008 občané Kalifornie přijali novelu kalifornské ústavy, kterou se definuje manželství jako svazek muže a ženy. Pro novelu se vyslovilo 52, 3% voličů. S okamžikem vstupu uvedené novely v účinnost nemohou homosexuální páry nadále uzavírat v Kalifornii „manželství“, což jim v tomto státě bylo dosud umožněno na základě rozhodnu-

tí kalifornského nejvyššího soudu z května tohoto roku. Na kampaň, která předcházela referendu, příznivci a odpůrci návrhu novely Ústavy utratili rekordních 73,4 miliónů dolarů. Stoupenčí „manželství“ gayů a lesbiček napadli výsledky referenda u soudu; podporuje je i kalifornský guvernér Arnold Schwarzenegger. Podobné změny ústav jako v Kalifornii schválili voliči v listopadu i v Arizoně a na Floridě.

Německo. Bavorská evangelická církev vydala prohlášení v němž uvedla, že jsou pro ni nemyslitelné jakékoli aktivity, které by měly za cíl obracení židů ke křesťanství.

Rusko. Dne 5. prosince 2008 zemřel ve věku 79 let moskevský patriarcha Alexij II. Pocházel z Estonska. Za Brežněvovy vlády spolupracoval s KGB, za svou spolupráci získal zvláštní vyznamenání. Alexij II. nařčení ze spolupráce popíral, nicméně archivy i jeho raketový vzestup po žebříčku církevní hierarchie v 70. a 80. letech minulého století ho usvědčují ze lži. Do úřadu patriarchy byl zvolen v roce 1990. Pod jeho vedením se pravoslavné církvi podařilo získat finance na obnovu kostelů a klášterů a získat v Rusku podíl na politické moci. Přestože Alexij II. zastával funkce v některých ekumenických organizacích, byl odpůrcem nepravoslavných misí na území Ruska a podílel se na oklešťování náboženské svobody v zemi. Alexijův nástupce bude zvolen koncem ledna 2009.

Norsko. Od 1. 1. 2009 budou moci osoby téhož pohlaví uzavírat v Norsku

„manželství“. Evangelická státní církev v důsledku této legislativní změny rozhodla, že každý z jejích sborů bude moci rozhodnout, zda bude umožňovat církevní sňatky homosexuálů ve svých kostelech s tím, že takovému obřadu nemusí asistovat pastor, ale i neordinovaná osoba.

Svět. Podle organizace Církev v nouzi jsou v současnosti křesťané nejvíce pronásledováni v Indii, Pákistánu, Saúdské Arábii a v Eritreji. Křesťané jsou nejvíce perzekvovanou náboženskou skupinou; každý rok jich kvůli své víře zahyne zhruba 170 tisíc.

OSN. U příležitosti 60. výročí schválení Všeobecné deklarace lidských práv podaly pro-potratové organizace Organizaci spojených národů návrh na zahrnutí práva na potrat mezi lidská práva. V reakci na tuto skutečnost sdružení pro ochranu nenarozeného života vypracovaly petici, v níž žádají OSN, aby uznala právo na život i pro nenarozené děti. Petici proti potratům podepsalo během dvou měsíců na 320 000 lidí z celého světa, což je mnohonásobně více, než kolika se mohli vykázat zastánci potratů.

Polsko. V prosinci vyšel polský překlad dějin evangelické církve na Těšínsku od Oskara Wagnera. Monumentální pětisetstránkové dílo, které vyšlo v němčině v roce 1978, nese název *Kościół macierzysty wielu krajów*. Popisuje dějiny těšínského protestantismu od reformace do konce 1. světové války.

D. Spratek

Představujeme místní společenství KS-SCh Třanovice

„Vybízím Vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je Vaše pravá bohoslužba...“
Ř 12, 1

Historie misijní práce v Třanovicích sahá až k začátkům probuzeneckého hnutí na Slezsku. Zvláště pak díky působení bratra pastora Santaria v našem sboru viděly mnohé generace vzor Božího člověka, věrného a neúnavného pracovníka na Božím díle. Z duchovního dědictví, které po sobě zanechal, čerpá inspiraci ke službě i současná generace pracovníků, kteří v tomto díle pokračují.

Stejně jako i v jiných společenstvích na Slezsku také v Třanovicích bylo mnoho forem služby započato a rozvíjeno před mnoha lety – práce biblických hodin a modlitebních kroužků, nedělní besídka, dorost a mládež, mužský a smíšený pěvecký sbor, dechový orchestr, mládežnické hudební skupiny, aktivity střední generace i setkání sester. To jsou oblasti práce, ve kterých se po léta scházíme na pravidelných zkouškách nebo setkáních u Božího Slova během celého týdne.

Prosíme našeho Pána, aby celé toto dílo zůstalo zachováno i dalším generacím, aby nestagnovalo a nežilo jen z tradice, ale aby noví, věrní následovníci Ježíše Krista tuto práci rozvíjeli a proměňovali do nových forem, aby jako

dříve Duch Svatý obracel srdce mnohých lidí ke Kristu a měnil jejich životy.

Přirozeným vývojem a reakcí na aktuální potřeby dnešní doby vznikly i další formy služby. Platformou setkávání pro dříve narozené se tak staly „večernice“ starší generace. Jsou důkazem toho, že společenství je pro živé křesťany nepostradatelné.

Vznikly studijní skupinky dorostu, mládeže a mladších sester, kde se podle materiálů BEE hlouběji studuje Slovo Boží. Poznávání Boží vůle je zvláště velmi žádané v dnešní době poznamenané informační revolucí. Vždyť s otevřením se světu k nám vstoupilo i mnoho falešných učení a zápas o ryzost evangelia musí být na denním pořádku zvláště u mladé generace.

Začala pracovat misijní skupinka mládeže ve Vělopolí, která klubovou formou oslovuje mládež ve vesnici.

S příchodem občanské svobody začaly i v našem společenství vnější misijní aktivity:

- podpora manželů Youngových, kteří se v současné době chystají na druhý misijní pobyt v Africe v rámci Wycliffovy misie.

- podpora manželů Vopáleckých, kteří působí v rámci misijního hnutí KVŽ v České republice.

V obou případech se jedná o všestrannou podporu materiální i duchovní. Do těchto projektů je ovšem zapojeno i mnoho jiných bratří a sester na Slezsku.

Naše společenství zápasí rovněž s mnohými problémy. Trápí nás gene-

rační problémy, ubývající počty pracovníků pro službu Slovem, vzájemné odcizení mezi rodinami, opouštění společných shromáždění, kompromisy a vlažnost v životních zápasech i problémy v manželstvích.

Chceme být Boží rodinou, kde bude dobře všem upřímně hledajícím, domácím víry i příchozím. Nechceme být společenstvím uzavřeným, ale jednou z živých buněk celého Kristova těla. Chceme jiné obohatit tím, čím nás náš Pán obdaroval, a naopak chceme přijímat povzbuzení skrze službu jiných. Proto pěvecké sbory a hudební tělesa často slouží na různých shromážděních nejen u nás, ale i v Polsku a na Slovensku. Vždyť otevřenost a vzájemné sdílení může ochránit každé společenství od různých deformací v učení i životě víry.

Čas Vánoc nám připomíná poselství o Boží lásce k nám, hříšným lidem. Poselství o lásce projevené v činu a oběti. Využijme i my tento čas vánoční k takovému svědectví.

„... a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Krista, který vede naši víru...“

K. Guznar

Aktuality z KS-SCh

Chata Pod Lípou. Ústřední vedení schválilo záměr výstavby žumpy, která je nezbytná pro splnění podmínek kladených odborem životního prostředí na provoz chaty.

Synod SCEAV. Synod, zasedající ve dnech 7. – 8. 11. 2008, schválil novelu Řádu správy církve, podle níž bude mít KS-SCh napříště na synodech stálého delegáta.

XcamP. Ve dnech 21. – 22. 11. 2008 se na chatě Pod Lípou konalo víkendové setkání přípravného výboru XcamPu. Tématem příštího 20. ročníku XcamPu bude: „K neznámému Bohu“, základním textem Sk 17, 23-31 (Pavlova promluva na Areopágu); probírat se budou jednotlivé Boží vlastnosti (atributy). Evangelistou bude bratr Don Richman z USA.

Pozemky. Ústřední vedení se na svém zasedání 13. 11. 2008 zabývalo potřebou zakoupení pozemků kolem stávajícího areálu Karmelu, aby do budoucna mohl probíhat XcamP. Jednání se účastnili i zástupci MS Smilovice a přípravného výboru XcamPu. Pozemky, které jsme dosud užívali pro stanové městečko a parkoviště, nejsou naše. Jejich odhadovaná cena je asi 1,5 milionu Kč. S ohledem na plány investora, který uvedené pozemky v tomto roce koupil, je třeba shromáždit potřebné finanční prostředky do 2 let.

Štěpánské setkání. Tradiční štěpánské setkání se uskuteční v 15.00 hod. v kostele Na Nivách. Setkání se zúčastní br. Šimon, host z Hlasu mučedníků, který aktivně pomáhá křesťanům v zemích, kde jsou pronásledováni. Sběrka bude určena pro manželé Youngovy.

Misijní víkend 2009. KS-SCh převzalo záštitu nad dvěma misijními ví-

kendy, které se uskuteční v únoru v Praze a v březnu v Českém Těšíně. Hlavním přednášejícím na obou víkendech bude Wolfgang Binder z Wycliffovy misie.

20. výročí smrti pastora Santariuse. K uvedenému jubileu chystá KS-SCh vydání jeho kázání v knižní podobě.

Programy na biblické hodiny. Osnovy programů na biblické hodiny v r. 2009 zpracují pro 2. čtvrtletí MS Oldřichovice, pro 3. čtvrtletí MS Albrechtice a pro 4. čtvrtletí MS Třinec.

Plán akcí v roce 2009

3. 1. BŠP - Modlitební konference, Č. Těšín

4. - 11. 1. Alianční týden modliteb
23. - 25. 1. Školení pro mládež I.

7. 2. BŠP - Konference mužů, Třinec - Kino Kosmos

21. 2. Setkání pro pracovníky s dětmi, Karmel

7. 3. BŠP - Konference žen a dívek
20. - 22. 3. Školení pro mládež II.

30. 3. - 6. 4. Pro Christ

12. 4. Velikonoční bohoslužby pro mládež

17. - 19. 4. Školení pro mládež III.

24. - 25. 4. Centrální konference

KS-SCh

26. 4. Pěvecké hudební odpoledne dětí - Albrechtice

9. 5. Centrální výšlap

24. 5. Oslavy 300. jubilea Ježíšova Kostela, Cieszyn, PL

1. - 6. 6. Rekreace seniorů, Karmel

12. - 14. 6. Albrechtické OKO

1. - 5. 7. PROMISE

17. 7. Setkání pod stanem, Karmel

18. - 25. 7. Xcamp, Karmel

7. 8. FEST, Č. Těšín

23. - 28. 8. Rekreace seniorů, Oldřichovice Lída

26. - 29. 8. Letní misijní škola

13. 9. Pro Izrael, Bystřice

20. 9. Ježíšův kostel a misie Jednoty bratrské - Český Těšín (NaRozvoji)

26. 9. Den Seniorů, Karmel

3. 10. BŠP, Č. Těšín

7. 11. BŠP, Č. Těšín

5. 12. BŠP, Č. Těšín

12. 12. Vánoční večírek dorostu a mládeže

26. 12. Vánoční setkání, Bystřice.

Požehnané vánoce a Boží vedení v roce 2009 přeje

Ředakce Idgy

Kochane dzieci!

Na Gwiazdkę Kamila otrzymała komputer. Tak bardzo cieszyła się z tego prezentu, że niechętnie od niego odchodziła. Nie chciała się podzielić swoim komputerem.

- Nie możesz się tak zachowywać, Kamilko. Powinniśmy się dzielić tym, co mamy.
– powiedział tato.

Pewnego dnia Kamila z płaczem oznajmiła, że coś dziwnego dzieje się z jej komputerem. Sam się wyłączał. Tatuś próbował go naprawić, ale nie udało mu się nic zrobić, ponieważ była to jakaś poważniejsza usterka.

- Chyba będziesz musiała zadzwonić do wujka, który bardzo dobrze zna się na komputerach – powiedział tatuś.

- Tato, a nie możesz ty zadzwonić? – zapytała dziewczynka.

- Ja? Przecież to twój komputer.

- Tatuśku, ale ty lepiej wytłumaczysz wujkowi, co się stało. Proszę cię!

Tato zadzwonił do wujka. Wujek przyjechał jeszcze tego samego dnia i udało mu się naprawić komputer.

Wieczorem, gdy Kamila kładła się spać, wyznała tacie:

- Wiesz, tatuśku, wstyd mi, że zachowałam się tak samolubnie, że nie pozwalałam ci korzystać z mojego komputera. Zrozumiałam to, gdy zgodziłeś się zadzwonić do wujka, choć mogłeś się na mnie obrazić. Sądzę, że twoje zachowanie bardziej podobało się Panu Jezusowi niż moje. Poza tym postawa wujka też dała mi dużo do myślenia. Wiem, że ma wiele pracy, a mimo to przyjechał tak szybko.

- Kochana córeczko, z tego wydarzenia możemy nauczyć się czegoś bardzo ważnego - powiedział tato.

- Naprawdę?

- Tak. Pan Jezus powiedział, że jeśli chcielibyśmy, aby inni coś dla nas zrobili, to i my powinniśmy być gotowi zrobić coś dla nich.

- Przemyślałam to wszystko i powiem ci, że też chciałabym być taka miła i pomocna. Poproszę Pana Jezusa, aby mi w tym pomógł.

A jeśli chodzi o komputer, to możesz go używać, kiedy tylko zechcesz.

A jak to jest u Ciebie?

Jak czujesz się, gdy trzeba się z kimś podzielić czymś, co jest dla ciebie cenne? Pomyśl o Panu Bogu, który ofiaruje nam wszystko, a robi to bardzo chętnie.

Zapamiętaj:

„On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować?

Rzymian 8:32

Časopis „Idea” je určen pro vnitřní potřebu Křesťanského Společenství – Společnosti Křesťanské při SCEAV.

Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Rucki. Redakční rada: Milan Pecka, Jan Rucki, Urszula Szymczek, Daniel Spratek, Michal Klus.

Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Rucki, CSc., Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011, email: stepan.rucki@seznam.cz.

viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/Idea>